

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 18033-10-21 א' נ' ב'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט סארי ג'יוסי

מבקשת

א.
ע"י ב"כ עוה"ד ס. אלה-לוי

נגד

משיב

ב.

פסק-דין

1 בפניי בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט לענייני משפחה בחיפה (כב' השופטת הבכירה ש.
2 ברגר) מיום 30.09.2021 במסגרתה נקבע, כי חלוקת זמני-השהות של ילדי הצדדים – ג' קטין כבן 5
3 שנים, וד' כבת שנתיים, תמשיך במתכונתה שנקבעה בעבר, כפי שהומלצה בתסקירים מיום
4 11.04.2021 ומיום 14.07.2021, וכי חלוקה זו "מיטיבה עם הילדים, ועולה בקנה אחד עם טובתם.
5 על כן, עדיפה בעיני המלצת עו"ס מהמלצת המומחה בחוות דעת".
6

7
8 יצוין, כי החלטה זו ניתנה לאחר שביום 14.09.2021 קיבלתי את בקשת רשות הערעור שהגישה
9 המבקשת, והוריתי על החזרת ההכרעה בסוגיה לבית משפט קמא על-מנת שיכריע מחדש בשאלת
10 חלוקת זמני-השהות של הילדים עם הצדדים, לאחר שיתן את דעתו במפורש לאמור בחוות-דעתו
11 של המומחה, אשר מונה על-ידי בית משפט קמא, ד"ר גוטליב (להלן: "המומחה"), ולהמלצה שבאה
12 במסגרתה בעניין חלוקת הזמן ההורי.
13

14 עוד קבעתי בהחלטה זו, כי "יחד עם זאת, לא שוכנעתי לקבל את עתירת המבקשת להורות, כי עד
15 לקבלת החלטת בית משפט קמא מחדש בסוגיה האמורה, חלוקת הזמן ההורי תתקיים בהתאם
16 לאמור בחוות דעת המומחה. זאת בעיקר משום שחזקה על בית משפט קמא, כי יכריע מחדש
17 בסוגיה האמורה בהקדם האפשרי, ללא קיום דיון נוסף לפני ועל יסוד טיעוני הצדדים מן העבר
18 והחומר המונח לפניו, ולאחר שיתן את דעתו במפורש לאמור בחוות דעת המומחה".
19

20 כאמור לעיל, בית משפט קמא, דן שנית בסוגית זמני-השהות של הילדים עם הצדדים, וקבע
21 בהחלטתו, כי הגם שנוצר פער בין האמור בתסקירים, לפיהם יש להורות על חלוקת זמני-שהות

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 18033-10-21 א' נ' ב'

תיק חיצוני:

שווינוניים, לבין חוות-דעתו של המומחה, אשר אינו סבור כך, יש להמשיך בחלוקת זמני-השהות כפי שנקבעה בהחלטה מיום 27.05.2021.

בית משפט קמא קבע בפסקה 5 להחלטתו זו, כי "בעוד יש מקום לבחון את חו"ד המומחה תוך מיצוי ההליך בנוגע אליה (ראו לעניין זה החלטתי מיום 12.7.21) בשלב זה אני מוצאת להעדיף את חלוקת זמני השהות אשר הומלצה על ידי עו"ס, המצויה בעובי הקורה, ומלווה את המשפחה מאז חודש 1/21, כאשר מאז ועד היום הוגשו על ידה 7 תסקירים ועדכונים מפורטים ומקיפים....".

מפאת חשיבות הדברים, אדגיש, כי זמני-השהות מתקיימים בעת הנוכחית במתכונת הבאה: הילדים שוהים עם המשיב בימים שני ורביעי כולל לינה, ועם המבקשת בימים ראשון ושלישי כולל לינה. יום חמישי הוא יום מתחלף ללא לינה עד השעה 19:00 - כאשר למשיב אין סוף שבוע עם הילדים, הילדים שוהים עימו ללא לינה עד השעה 19:00, וכאשר למבקשת אין סוף שבוע עם הילדים, הם שוהים עימה כולל לינה. בכל סוף שבוע שני שוהים הילדים עם המשיב מיום שישי בסיום המסגרות ועד ליום ראשון, ובכל סוף שבוע שני שוהים הילדים עם המבקשת מסיום המסגרות ועד ליום ראשון כולל.

עוד ובנוסף יודגש, כי בעוד המסגרות החינוכיות של הילדים במקום מגוריה של המבקשת בעיר נ', מתגורר המשיב בעיר ת'.

המבקשת, מיאנה להשלים עם החלטה זו והגישה בקשת רשות ערעור המונחת לפני. לטענתה, שגה בית משפט קמא עת ביכר את ההמלצות שניתנו בתסקירים הואיל וחוות-דעתו של המומחה "התארכה מעבר לזמן הסביר...". הסיבה היחידה, כך נטען, בעטיה התארך הליך מתן חוות-הדעת נעוץ במשיב, אשר סירב לשלם למומחה את שכרו, כפי שהדברים אף עולים מחוות-הדעת האמורה.

החלטת בית משפט, כך אליבא דמבקשת, נותנת הלכה למעשה חסות להתנהלות לא ראויה של המשיב, אשר מנוגדת להחלטות שיפוטיות ולדין. המשיב יוצא נשכר מהתנהלות זו, כך נטען, בעוד הילדים נפגעים ממנה שעה שמתקיימים בינם לבין המשיב זמני-שהות שאינם מטובתם ובניגוד לחוות-דעתו של המומחה. דברים אלו מקבלים משנה תוקף, כך נטען, שעה שבניגוד להתנהלותו האמורה של המשיב, מקפידה המבקשת לקיים את כלל הוראות בית המשפט, ואף שילמה את חלקו של המשיב בשכרו של המומחה על אף שנאלצה ליטול הלוואות בשל כך.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 18033-10-21 א' נ' ב'

תיק חיצוני:

1 לטענת המבקשת, על בית משפט קמא היה לאמץ ולו באופן זמני את המלצות המומחה, ולקבוע, כי
2 זמני-השהות יהיו בהתאם לאמור בה, ולא בהתאם להמלצות התסקירים, אשר חלקם ניתנו תוך
3 חריגה מסמכות, ללא שנדרשה ליתן דעתה בסוגיה זו, ושהרי לשם כך מונה המומחה.

4
5 עוד מוסיפה המבקשת, כי אין בנימוקיו של בית משפט קמא בהחלטה מושא בקשת רשות הערעור
6 שבפניי, כדי לצאת מחובת הנימוק שהוטלה עליו בהחלטתי מיום 14.09.2021, אשר קבעה, כי "....
7 ולאחר שיתן את דעתו במפורש לאמור בחוות דעת המומחה - ד"ר גוטליב, ולהמלצה שבאה
8 במסגרתה בעניין חלוקת הזמן ההורי".

9
10 עוד ובנוסף נטען, כי משמעות החלטת בית משפט קמא מושא בקשה זו, היא מתן סעד סופי בסוגית
11 זמני-השהות, אשר משנה את מצב הדברים ומעקרת את חוות-דעתו של המומחה, מקל וחומר שעה
12 שחקירת המומחה נקבעה רק ליום 06.02.2022.

13
14 נתבקשה תשובת המשיב, אשר הוגשה, ממנה עלה, כי הוא מתנגד לבקשה. לטענת המשיב, מאז
15 תחילת הסכסוך, באוקטובר 2020, ממררת המבקשת את חייו ומנצלת לרעה את "היחס המיוחד
16 שמעניקה המערכת לנשים", כלשונו.

17
18 עוד נטען, כי במהלך עריכת חוות-דעתו של המומחה נצפו סדקים באמינותו של הלה הואיל והתגלה,
19 שלמומחה קשרים קרובים עם משפחתה של המבקשת, וכי המומחה מצוי בימים אלו תחת חקירה
20 של משרד הבריאות בפיקוח מבקר המדינה.

21
22 עוד ובנוסף נטען, כי לא נפלה כל שגגה בהחלטת בית משפט קמא, הואיל והחלטה זו מבוססת על
23 התסקירים הרבים שניתנו בתיק בעניינם של הצדדים, וכי החלטת בית משפט קמא מנומקת
24 ומפורטת כדבעי. לפיכך, כך לדידו של המשיב, אין להתערב בהחלטתו של בית משפט קמא.

25
26 המשיב ביקש במסגרת תשובתו לבקשת רשות הערעור את עזרתו של בית המשפט בסיפוק המענה
27 המתאים ביותר לילדים, ומשמעות הדברים לטענתו היא, כי יש לאפשר זמני-שהות שווים עם שני
28 ההורים, ולהניא את המבקשת מציד המכשפות שהיא מנהלת נגדו ללא דין וללא חשבון.

29
30 עיקר העיכוב בהליך המשפטי, כך נטען, נגרם באשמת המבקשת הואיל והיא "חטפה", כלשונו של
31 המשיב, את הילדים לבית הוריה בנ', וזאת על אף שכל התסקירים שנערכו הצביעו על כך שהוא
32 הורה טוב ושהילדים חפצים בזמני-שהות שווים עימו.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 18033-10-21 א' נ' ב'

תיק חיצוני:

בדיון שהתקיים ביום 02.11.2021, חזרו הצדדים בעל-פה על עיקר טיעוניהם. המבקשת הדגישה, כי חלוקת הזמן היום היא שוויונית לחלוטין ואינה מיטיבה עם הילדים של הצדדים, וכי הילדים מצויים שעות ארוכות בדרכים, ולפיכך, אליבא דמבקשת, קיים היגיון בהמלצתו של המומחה.

מנגד, טען המשיב, כי הוא רוצה להיות חלק מחייהם של ילדיו, וכי למרות שעדיף היה שזמני-השהות יהיו ללא המעברים התכופים בין הצדדים, אין ביכולתו הכלכלית לעבור להתגורר בנ'. הנסיעות, כך טענתו, בין ת' לנ' אורכות כמחצית השעה, ובמהלכן שומעים הילדים מוסיקה.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים בכתב ובעל-פה, עיינתי במלוא החומר שהניחו לפני הצדדים, לרבות התסקירים, וחוות-דעת המומחה, אני מחליט לדון בבקשת רשות הערעור כאילו ניתנה רשות והוגש ערעור על פי הרשות שניתנה. כמו כן אני מחליט לקבל את הערעור, כפי שאפרט להלן.

כלל ידוע הוא, כי אין זו מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאי מהימנות ובקביעת עובדות, אשר נקבעו על-ידי הערכאה הדיונית, והיא אינה מעמידה עצמה במקום הדרגה הראשונה בבחינת המערכת הראייתית שנפרשה בפניה, בעיקר עת מדובר בסעדים זמניים. שונה הדבר, עת בולטת על-פני הפסק טעות משפטית שורשית או כשהדברים מופרכים על פניהם ובלתי סבירים (ר' בספרם של ט' חבקין וח' בן-נון **הערעור האזרחי** מהדורה שלישית עמודים 474-475).

אפנה לדבריו של כב' השופט ד. מינץ ב-ע"א 8191/16 **דיאליט נ' אברהם הרר** (17.6.2019):

"כאמור, הלכה נוסנה היא שאין זה מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית. זאת, מפני שבידה של הערכאה הדיונית האפשרות להתרשם מהעדים ומחקירתם על דוכן העדים, ולבחון כל ראיה וחוות-דעת לעומק. התערבות ערכאת הערעור תיעשה במקרים חריגים וקיצוניים בלבד, כגון מקרים בהם נפל פגם בהכרעתה של הערכאה הראשונה היורד לשורשו של עניין, או כשהדברים אינם מבוססים על פניהם (אורי גורן סוגיות בסדר דין אזרחי 1026 (מהדורה שתיים עשרה, 2015); ע"א 4175/12 תעשית אבן וסיד בע"מ נ' גדיר [פורסם בנבו] (10.3.2014); ע"א 3894/03 דויטש נ' ישראלפלאורס בע"מ [פורסם בנבו] (23.8.2012))."

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 21-10-18033 א' נ' ב'

תיק חיצוני :

יתרה מכך, העדפת חוות-דעת אחת על פני רעותה, נחשבת כקביעה עובדתית מובהקת, שערכאת הערעור לא תתערב בה, אלא אם מוכח שהתשתית הראייתית של חוות-הדעת קרסה או שנפל בחוות הדעת פגם מהותי היורד לשורשו של עניין.

מפנה אני לדבריו של כב' השופט נ. הנדל ב-רע"א 2071/11 אופיר קופרמן נ' קצין התגמולים, בפסקה 5 (3.9.2013) :

"בתיק הנדון יש להעניק משקל לכלל בפסיקה לפיו העדפת חוות דעת אחת על פני רעותה היא בגדר ממצא עובדתי. כלל זה מתמזג עם כלל רחב אחר לפיו אין זו דרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאים עובדתיים שנקבעו על ידי הערכאה המבררת...."

גם בענייננו, אין בכוונתי לסטות מן הכלל האמור ולהתערב בממצאים העובדתיים שקבע בית משפט קמא. יחד עם זאת, במקום שבו שגה בית משפט קמא באופן הפעלת שיקול-הדעת, על בית משפט שלערעור להתערב במסקנות אליהן הגיעה הערכאה קמא, ואין בכלל אי-ההתערבות כדי להגביל את התערבות ערכאת הערעור בקביעות בית משפט קמא.

הדברים האמורים מקבלים משנה תוקף, עת מונחות על כפות המאזניים טובתם של ילדים, ועת סבר בית משפט קמא כאשר מינה את המומחה, שמומחיות בתחום הפסיכולוגיה הקלינית היא המתאימה והמקצועית ביותר בענייננו.

יתרה מכך, כאמור כבר לעיל, היה זה בית משפט קמא, אשר מינה את המומחה, והלכה פסוקה היא, כי "משממנה בית-המשפט מומחה על מנת שחוות-דעתו תספק לבית המשפט נתונים מקצועיים לצורך הכרעה בדיון, סביר להניח שבית המשפט יאמץ ממצאיו של המומחה אלא אם כן נראית סיבה בולטת לעין שלא לעשות זאת. אכן עד מומחה כמוהו ככל עד - שקילת אמינותו מסורה לבית המשפט ואין בעובדת היותו מומחה כדי להגביל שיקול דעתו של בית המשפט. אך כאמור לא ייטה בית המשפט לסטות מחוות דעתו של המומחה בהיעדר נימוקים כבדי משקל שיניעוהו לעשות כן". ע"א 293/88 חברת יצחק ניימן להשכרה בע"מ נ' מונטי רבי (31.12.88).

וכן הדברים שנכתבו ב- ע"א 568/80 פלוני ופלונית נ' מדינת ישראל, פ"ד לה (3) 701, 714 : "לא בנקל יסטה בית המשפט ממסקנותיו המקצועיות של מומחה. בעניינים הקשורים בבריאותו הנפשית והגופנית של קטין, צריכות להיות נסיבות יוצאות דופן בהן תדחה עמדתם המקצועית של מומחים".

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 18033-10-21 א' נ' ב'

תיק חיצוני:

לא מצאתי בהחלטתו האמורה של בית משפט קמא כל פירוט של נסיבות מיוחדות, אשר מצדיקות את דחיית עמדתו המקצועית של המומחה, וזאת בעיקר בשים-לב להחלטתו מיום 02.02.2021, באשר למינוי המומחה: "בהמשך להסכמת הצדדים בדיון כאמור, הנני ממנה את מכון "שינוי" (גליל ים, הרצליה), בהנהלתו הקלינית של ד"ר דניאל גוטליב, פסיכולוג קליני ומטפל משפחתי מוסמך, כמומחה מטעם בית המשפט לצורך עריכת בדיקת מסוגלות הורית לשני הצדדים ומתן המלצות לעניין משמורת הקטינים, חלוקת זמני שהותם אצל שני ההורים וכן לעניין קביעת מקום מגוריהם".

יפים לענייננו זה דברי כב' הנשיאה, השופטת א. חיות ב-רע"א 290/15 ברנד פור יו בע"מ נ' רמי לוי שיווק השקמה בע"מ 08.12.2015 (להלן: עניין "ברנד פור יו בע"מ"):

"בית משפט זה עמד לא אחת על חשיבותה של חובת ההנמקה ונפסק כי "כלל גדול הוא - כתוב או בלתי כתוב - כי בית משפט חייב לתת נימוקים להחלטתו" (ע"א 176/54 נחום נ' ועדת ערר לפי חוק הנכים (תגמולים ושיקום), תש"ט-1949, פ"ד ט 617, 635 (1955); בג"ץ 7/83 ביארס נ' בית הדין הרבני האזורי חיפה, פ"ד לח(1) 673, 689 (1984); בג"ץ 142/70 שפירא נ' הוועד המחוזי של לשכת עורכי-הדין, ירושלים, פ"ד כה(1) 325, 334 (1971) וכן רע"א 8996/04 עודד שכטר נ' נציגות הבית המשותף ע"י שרה כץ, [פורסם בנבו] פסקה ט' (21.12.2004); כן ראו: תקנות 190(ב), 192 ו-460(א)(3) לתקנות סדר הדין האזרחי. ההנמקה נועדה, בין היתר, "לאפשר לצדדים להבין על מה מבוססת החלטתה של הערכאה הדיונית וכן על-מנת לאפשר לערכאת הערעור לבקר את ההחלטה" (רע"א 6393/11 סולבר חצור בע"מ נ' מזל עזרא [פורסם בנבו] (8.11.2011) (להלן: עניין סולבר)). כמו כן משמשת ההנמקה כלי חיוני בידי השופט עצמו בגיבוש החלטתו והעברת רעיונותיו בכור ההיתוך של שיקול הדעת השיפוטי (אהרן ברק שיקול דעת שיפוטי 46-48 (1987)). על בית המשפט לפרט את נימוקי החלטתו מטעם נוסף והוא - מראית פני הדברים על-מנת שלא ידבק בעשיית המשפט "אבק של שרירות" (ע"פ 446/01 רודמן נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(5) 25, 30 (2002) והאסמכתאות שם; רות גביזון "בית המשפט וחובת ההנמקה" משפטים ב 89, 92 (התש"ל)) וכדבריו של הנשיא לנדוי "שיפוט על פי שיקול דעת אסור לו שיהפך לשיפוט שרירותי. כדי למנוע סכנה זאת אין אמצעי בדוק יותר מאשר הנמקה מלאה של פסק הדין" (משה לנדוי "הלכה ושיקול דעת בעשיית משפט" משפטים א 292, 303 (התשכ"ח-התשכ"ט)).

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 18033-10-21 א' נ' ב'

תיק חיצוני:

1 חובת ההנמקה נמנית עם כללי הצדק הטבעי שנועדו, בין היתר, להגשים "צדק
2 דיוני" (בג"ץ 3914/92 לב נ' בית הדין הרבני האזורי בתל-אביב יפו, פ"ד מח(2)
3 502, 491 (1994); יאיר שילה "צדק דחוי עדיף על אי-צדק מהיר" עלי משפט ג
4 317, 338-337 (2003)). במובן זה ניתן לראות בהפרתה פגם המצוי ב"מעטפת
5 החיצונית" של ההחלטה ובהחלט ייתכנו מקרים אשר בהם היעדר הנמקה או
6 היעדר הנמקה מספקת יהיו פגם היורד לשורש פסק הדין או ההחלטה
7 המצדיקים כשלעצמם את ביטול פסק-הדין או ההחלטה אשר לגביה הוגשה
8 בקשת רשות ערעור (ע"פ 1516/90 יקב הגליל בע"מ נ' מדינת ישראל, [פורסם
9 בנבו] פסקאות 8-9 (29.5.1990); ראו לאחרונה, רע"א 2674/15 פלוני נ' פלוני,
10 [פורסם בנבו] פסקה 9-10 (5.7.2015); רע"ב 3019/98 מדינת ישראל נ' ארזי, פ"ד
11 נב(2) 750, 743 (1998) (להלן: עניין ארזי); רע"א 10141/07 חברת עובד לוי תיעוש
12 האבן והבנייה בע"מ נ' עו"ד אמיר שושני, מפרק של חברת י. זקן מפעלי בנייה
13 בע"מ (בפירוק) ואח', [פורסם בנבו] פסקה 22 (2.6.2008); עניין שמיע, פסקה
14 10; עניין ליברפול, פסקאות 7-9). לעומת זאת, יתכנו מקרים אחרים שבהם
15 היעדר הנמקה או היעדר הנמקה מספקת לא יהיו פגם כה מהותי ולא יצדיקו
16 תוצאה כזו. אכן התשובה לשאלה מהי הנמקה ראויה יכול שתשתנה מעניין
17 לעניין ויש להכריע בכך בכל מקרה על פי נסיבותיו (ע"א 668/89 פאר נ' חברת
18 בית פרישמן 38 בע"מ, פ"ד מד(4) 697, 694 (1990); עניין סולבר, פסקה 4; רע"א
19 4917/13 פלונית נ' פלונית, [פורסם בנבו] פסקה ז (28.11.2013); עניין ליברפול,
20 פסקאות 10-11; עניין שמיע, פסקה 10).... (ההדגשה אינה במקור).

21
22 אדגיש, כי הגם שמדובר כאמור בהחלטה זמנית, שאין בה בהכרח, כדי לחרוץ את גורל התביעה
23 העיקרית, סבורני, כי בעניין שבפנינו, מדובר בהחלטה הקשורה בטבורה קשר בל-יונותק לטובתם
24 של הילדים וצרכיהם, ולפיכך, אין להשהות את ההכרעה בהן. טובתם של הילדים היא המגדלור
25 לאורו יש ליתן את ההכרעה, והיא הגורם בלעדיו אין. לפיכך, ראשיתה ואחריתה של ההכרעה
26 שעומדת בפניי נטועה בסוגיה אחת – טובתם של הילדים.

27
28 כאמור כבר לעיל, שוהים הילדים עם המשיב בימים שני ורביעי כולל לינה, ועם המבקשת בימים
29 ראשון ושלישי כולל לינה. יום חמישי הוא יום מתחלף ללא לינה עד השעה 19:00 - כאשר למשיב
30 אין סוף שבוע עם הילדים, הילדים שוהים עימו ללא לינה עד השעה 19:00, וכאשר למבקשת אין
31 סוף שבוע עם הילדים, הם שוהים עימה כולל לינה. בכל סוף שבוע שני שוהים הילדים עם המשיב
32 מיום שישי בסיום המסגרות ועד ליום ראשון, ובכל סוף שבוע שני שוהים הילדים עם המבקשת
33 מסיום המסגרות ועד ליום ראשון כולל.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 18033-10-21 א' נ' ב'

תיק חיצוני:

משמעות הדברים, היא שהואיל והמסגרות החינוכיות של הילדים מצויות במקום מגוריה של המבקשת בעיר נ', והמשיב מתגורר בעיר ת', נאלצים שני ילדים רכים בשנים למצוא עצמם מטלטלים בדרכים שבין הערים נ' ו-ת' מידי יום ביומו.

יפים לענייננו הדברים שנכתבו ב-ע"א 6106/92 פלונית נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד מח (2) 833, ובענייננו אף דומה, כי משמעותם כפולה ומכופלת:

"....קטן אינו חפץ הניתן להיטלטל מיד-אל-יד ולו ככלי-יש-חפץ-בו. קטן הוא אדם, הוא בן-אדם, הוא איש גם אם איש קטן בממדיו. ואיש, גם איש קטן, זכאי בכל זכויותיו של איש גדול".

מקריאה מעמיקה של התסקירים שנערכו עולה, כי אין התייחסות מספקת, שלא לומר אין כל התייחסות לקושי האמור, שעה שדומה, כי החלוקה השוויונית לחלוטין, בה דבקים הגורמים שערכו את התסקירים משקפת, לכאורה, את טובתם של ההורים, אולם לא את זו של הילדים, וכאמור כבר לעיל, זו אינה השאלה אליה יש להידרש.

אפנה לדוגמה לתסקיר מיום 24.10.2021, עמ' 9: **"חלוקת הזמנים, כפי שמתקיימת היום, אכן יוצרת מעברים תכופים בין ההורים והילדים מטלטלים מבית בכל יום כמעט. מחד, באופן זה, הילדים שהינם צעירים, רואים את אבא ואמא כמעט בכל יום ויש בכך יתרונות. מנגד, הלינה בכל יום בבית אחר יתכן ומשפיעה על תחושת היציבות של בית עבורם. להערכתנו יש לשקול אפשרות של שינוי זמני שהות על ידי יצירת ימים רצופים...."**

ברי, כי גם אם יישארו הילדים ימים רצופים אצל המשיב, הדבר לא יפתור את סוגית הנסיעות הארוכות, אשר אינן תואמות, ולו בדוחק, את טובתם של הילדים הואיל וכאמור המשיב מתגורר ב-ת' והמסגרות החינוכיות של הילדים מצויות ב-נ'.

אין ולא יכול להיות חולק שהילדים זקוקים וזכאים לזמן-הורי מיטיב ומשמעותי עם כל אחד מן ההורים, אולם אין בכך כדי לקבוע שעל זמני-השהות להימדד בחשבוניה, נהפוך הוא – זמן מיטיב מתמלא בתוכן אותו יוצקים ההורים במהלך השהות עם ילדיהם. בנוסף, וזה העיקר, על זמני-השהות להיקבע באופן שיתאים לצרכי הילדים, ויאפשר את המשך חייהם החברתיים לצד אלו

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 18033-10-21 א' נ' ב'

תיק חיצוני:

המשפחתיים, ודומני, כי לא למותר לציין, שצורך זה אף יגבר ויתפתח בחלוף השנים, וככל שיגדלו
הילדים.

אציין שוב, כפי שצינתי בהחלטתי מיום 14.09.2021, כי לא נעלמו מעיני טענות המשיב והשגותיו
על חוות-הדעת ועל התנהלותו של המומחה, אולם, כאמור, מקומן של אלו להיבחן על-ידי בית
משפט קמא ככל שיגיש המשיב בקשה לפסילת חוות-הדעת, כאשר לעת הזו חוסה חוות-הדעת תחת
חזקת התקינות. עוד יוער, כי חוות-דעת המומחה התקבלה לאחר עיכוב של חודשים, בעטיו של
המשיב, כאשר לבסוף חלקו בשכרו של המומחה שולם על-ידי המבקשת, ואך בעקבות כך, הוגשה
חוות-דעתו.

על יסוד כל האמור לעיל, סבור אני, וכך אני מורה, כי זמני-השהות של הילדים יהיו אלה: ביום שני
ישהו הילדים עם המשיב, כך שיהא זה הוא שייקח אותם מן המסגרות החינוכיות וישיבם למסגרות
החינוכיות ביום שלמחרת, וביום רביעי ישהו הילדים עם המשיב מתום המסגרת החינוכית ועד
לשעה 20:00, ובמועד זה יחזיר אותם המשיב לביתה של המשיבה. בנוסף ישהו הילדים עם המשיב
בכל סוף-שבוע שני מיום ששי בסיום המסגרות ועד ליום ראשון, אזי ישיבם המשיב למסגרות
החינוכיות.

הואיל והוראות אלו מתייחסות לזמני-השהות בתקופות בהן מצוים הילדים במסגרות החינוכיות,
סבור אני, כי על בית משפט קמא לשקול במהלך ההליך שמתקיים בפניו, את חלוקת זמני-השהות
הראויים של הילדים עם כל אחד מן ההורים במהלך החופשות.

הגם שיש בקביעות אלו סטייה קלה מהמלצתו של המומחה, כך שהילדים ישארו אצל המשיב גם
במוצאי-השבת כבר מן העת הנוכחית, סבור אני, כי חלוקה זו משמרת את החשיבות המכרעת
לשמירת הקשר של הילדים עם כל אחד מהוריהם, ובד-בבד הולמת את טובתם של הילדים, אשר
כאמור כבר לעיל, אינה משתקפת בהסדרים הנוהגים כיום, במסגרתם נוסעים הקטינים מידי יום
ביומו בין הערים נ' ו-ת'.

נוכח התוצאה אליה הגעתי, ישלם המשיב למבקשת הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסכום כולל של
2,000 ₪, עירבון שהופקד יוחזר לב"כ המבקשת, עבור המבקשת.

מותר לפרסום לאחר מחיקת שמות הצדדים ופרטים מזהים.

ניתן היום, ו' כסלו תשפ"ב, 10 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 18033-10-21 א' נ' ב'

תיק חיצוני:

1

סארי גיוני, שופט

2

3

4

5

6